

DE INVRIJHEIDSSTELLING VAN DEN HEER SCHRÖDER.
De feestelijke ontvangst van den heer Schröder, na zijn invrijheidsstelling, op 't redactie-bureau van „De Telegraaf" door leden der directie en redactie. *(V.F.B.)*

EEN PLECHTIGE GEBEURTENIS.
Verleden week had te Voorburg de plechtige inzegening en onthulling plaats van het nieuwe vaandel van de aldaar gevestigde afdeeling van den R. K. Volksbond. De belangstelling voor deze plechtigheid was van officieele en geestelijke zijde zeer groot. *(foto W. Tol)*

inspiratie." Onophoudelijk liep hij heen en weer. „Je wilt mij alleen laten! Ik zal je waarschijnlijk in geen veertien dagen zien. Ik ga op zoek .... op zoek naar de oogen met den wanhopigen blik. Ik zal ze vinden. Ze roepen mij!"

„Je kunt lang zoeken, Pierre!" zei Castro, opstaande.

„Tevergeefs, hoop ik ter wille van den armen bedelaar, die ze bezit."

Een eigenaardige glimlach speelde om Pierre's lippen. Buiten nam de storm in hevigheid toe.

„Tot over veertien dagen," vervolgde Pierre, terwijl hij ons uitliet. „Denk er om! Ik ga op zoek. Goeden nacht!"

Toen de gasten Pierre verlaten hadden, stak hij eenige kaarsen aan in oude zilveren kandelaars gevat en bekeek langen tijd de schets van den mannenkop met de hongerende oogen.

Daarna begaf hij zich ter ruste. Hij sliep onrustig dien nacht, tweemaal stond hij op, stak de kaarsen aan en staarde naar zijn werk.

Vroeg in den morgen, toen het nog schemerde, stond hij op en in de nog stille straat klopte hij de slapende winkeliers wakker en begon met koortsachtigen ijver tal van eetwaren in te koopen. De winkeliers zagen hem verwonderd aan. Die zonderlinge schilder was zeker gek. Waarom leefde hij in zoo'n armelijke buurt, als hij zooveel geld verdiende en kocht zoo vroeg op dezen kouden Decembermorgen brood en gebak, en vleesch? Jammer van zoo'n beroemd man, dat hij zoo zonderling deed. De meeste groote mannen werden gek, zoo peinsden de eenvoudige lieden, en ze dankten God dat ze niet groot waren, maar ook niet gek. Ze gaven intusschen mijnheer wat hij verlangde en lieten hem extra betalen, omdat hij hen zoo vroeg uit hun warme bed had gehaald.

De schilder ging intusschen voort met zijn inkoopen. Eindelijk trad hij een winkel van touwwerk binnen.

„Verkoopt u sterk touw?"

„Jawel, mijnheer. Waarvoor moet dat dienen?"

„Om iets zeer kostbaars vast te binden."

„Dit is sterk, mijnheer, en duurzaam!"

„Houdt het veertien dagen stand?"

„Veertien dagen! Mijnheer maakt een grapje. Het houdt honderden kilo's dooden last!"

„Ah! Doode last! Dat is goed! Dit zal ik nemen."

De winkelier keek de lange gebogen figuur van den schilder verbaasd na, toen deze den winkel verliet. — „Wat 'n zonderlinge snaak was dat," mompelde hij.

Pierre had zich intusschen met zijn laatste inkoopen naar huis begeven. In zijn atelier was nu een groote hoeveelheid van de meest verscheidene en uitgezochte spijzen en dranken verzameld.

Met koortsachtigen ijver toog hij aan het werk, plaatste den ezel met den studiekop naast het ledige platform. Buiten sloeg een kerk klok negen uur.

„Om tien uur komt de oude Marsman," mompelde hij. „Ik moet mij haasten."

Hij betrad het platform. In den muur waren een paar groote ijzeren krammen bevestigd. Met vaardige vingers maakte hij hierin het gekochte touw stevig vast. Toen begon hij er met alle kracht aan te trekken en te hangen, maar zoowel het touw als de krammen hielden stand.

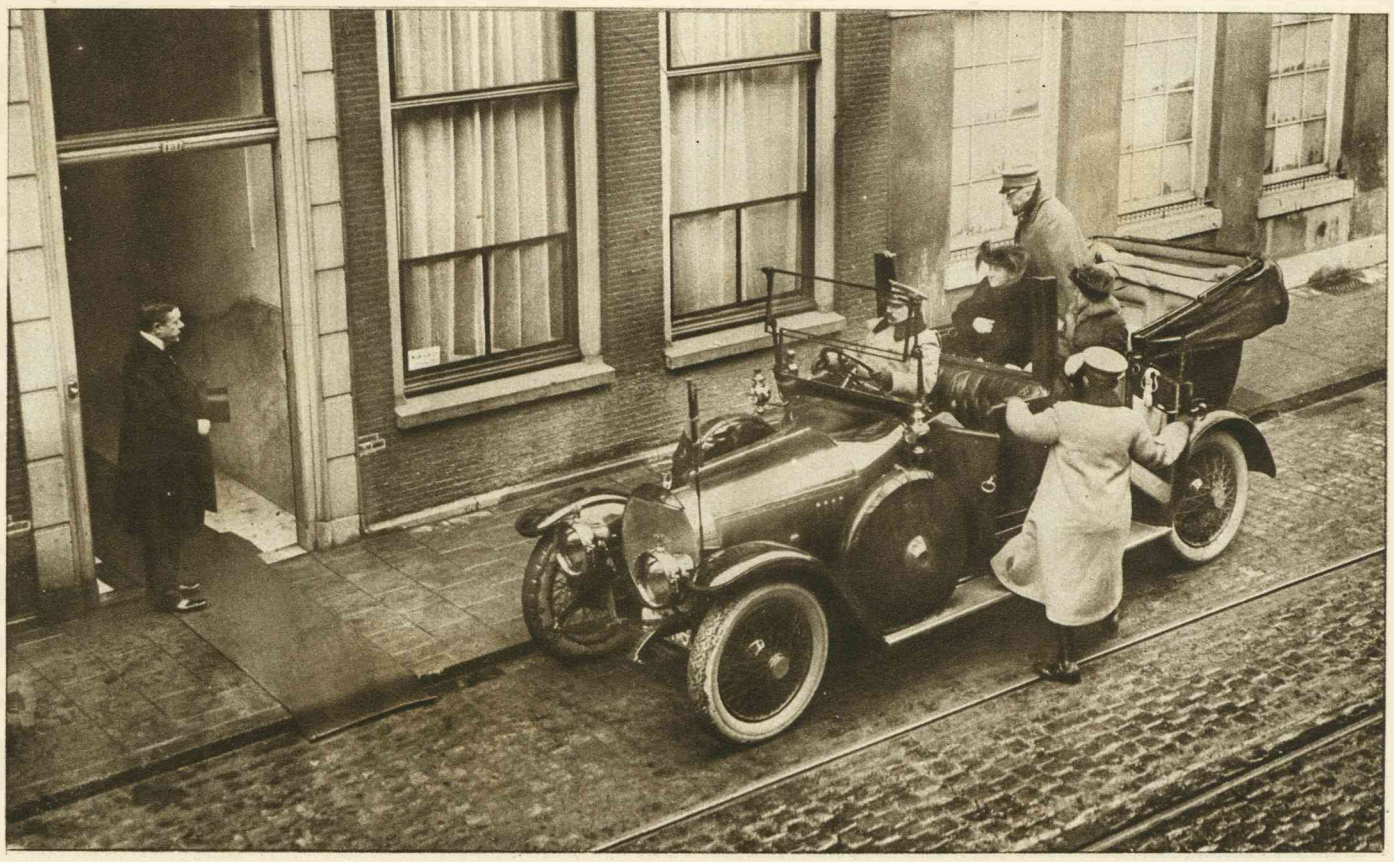
„Ik ben sterk en het houdt," mompelde hij. „Het zal dus wel aan het doel beantwoorden."

Hij begon nu het grootste gedeelte van de ingeslagen proviand naar zijn slaapkamer te brengen. Van eenige uitgezochte spijzen richtte hij een rijk maal aan, dat hij vlak voor het platform plaatste. Vervolgens schoof hij de zware overgordijnen voor de ramen dicht en deed hetzelfde met de portières.

Nauwelijks was hij hiermee klaar of er werd zwak aan de deur geklopt. Met koortsachtige hand deed Pierre open.

„Je bent laat, Marsman!" zei hij.

De oude man strompelde op zijn stok leunende het atelier binnen. Hij zag er ellendig en afgeleefd uit, met zijn beenig

HET BEZOEK VAN H.M. DE KONINGIN AAN LEIDEN.
Woensdag 22 December heeft H.M. de Koningin een bezoek gebracht aan Leiden, waar zij de dekenfabriek van de firma Van Wijk & Co. bezichtigd heeft, teneinde zich op de hoogte te stellen der textielindustrie. Onze foto geeft H.M. vóór de genoemde fabriek. *(V.F.B.)*

VOOR HET RUSSISCHE ROODE-KRUIS. *(V.F.B.)*
Ten behoeve van 't Russische Roode-Kruis werd te Amsterdam in „Huize Zomerdijk Bussink" een serie matinées en soirées gegeven en een Russische markt gehouden, waarvoor de belangstelling zeer groot was. — Hierboven een tweetal aardige uitstalkraampjes van de gehouden markt.

TENTOONSTELLING VAN CHINEESCHE KUNST TE 'S-GRAVENHAGE.
In het gebouw der Teeken-Academie te 's-Gravenhage wordt een tentoonstelling gehouden van Chineesche kunst, ingericht door den heer Henri Borel. De afbeelding hierboven geeft een hoekje der expositie. *(foto „Rembrandt")*